

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.11. B. Philippus Berruerius.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

obsequio mansit: & Bituricensem potestatem in hanc provinciam confirmavit inter alia diploma Papæ Eugenii III. an. 1146 datum. Reges Angliæ Duces Aquitanix facti Burdigalam jurisdictioni Bituricensi subducere volebant. At Rex Philippus Augustus rem Papæ Innocentio III. conquerens orabat, ut is jura hujus Ecclesiæ, quæ sola in regno Gallico Patriarchalis esset, conservaret. Scripsit mense Maio an. 1211. Anno sequente idem Papa ratam habuit sententiam, qua Archiepiscopus Bituricensis Burdigalensem ob ipsius absentiam a suo concilio functionibus ad tempus abstinere jusserat; nec prius absolvit, quam is promitteret, se concilio Bituricensi, quando vocatus esset, interfore. Denique hoc ipso anno 1255. Cardinalis Octavianus jubente Papa præscriptum fecit, Archiepiscopi Bituricensis inspectionem in provinciam Burdigalensem tractans, quod Alexander IV. approbavit.

Sæcul. XIII.
A.C. 1255.

Patr. p. 88.

Gall. Chr. to. I. p. 74.

Inn. III. lib. XV. post. 43

130.

XVI. ep. 66.

ap. Rayn. n. 41.

§. XI.

B. Philippus Berruerius.

Philippus Berruerius quatuordecim annis Aurelianensem tenuerat sedem, §. 61. cum ad Bituricensem translatus est an. 1236. Simone Solliacensi an. 1232 vita functo, aliquoties frustra in suffragia itum;

L 3

postea

Sæcul. XIII. postea Doctor quidam nomine Petrus Ca-
 A. C. 1255. stro-Rodulphinus electus fuit, sed bien-
 nio post de gradu dejectus suo. Demum
Patr. Bitur. Papa Gregorius IX. huic Ecclesiæ provi-
 p. 112. dendi jus esse ad se devolutum asserens,
Gall. Chr. Archiepiscopum ei tribuit Philippum, qui
 to. 2. p. 252. viginti quatuor annos eidem præfuit.
Alberic. an. Magnam gerebat curam, ut familia sua
 1232. & 1234. bonis esset moribus; nec hominem im-
 probum in servitiis suis ferebat. Quos-
 dam mali exempli Sacerdotes beneficiis
 privatos suis alebat sumptibus, ne men-
 dicato vivere cogerentur, & ad illa ho-
 mines probos ac eruditos promovebat.
 Allectos ad se viros doctos in ministerio
 verbi divini ac poenitentiae socios habe-
 bat, eoque fine Bituricas an. 1239 acci-
 vit Dominicanos, quibus coenobium con-
 didit sumptum largiter suggerentibus Do-
 mino Borbonii & Blanca Virsonis Domi-
 na, Comitis Joviniacensis filia. Archie-
 piscopus ipse sacros inter Oratores sui
 temporis præcipuos erat, & in tanta po-
 puli existimatione, ut finitis concionibus
 alii locum, in quo verba fecerat, ungui-
 bus scalperent, alii liberos suos, quibus
 bene precaretur, offerrent, alii fila e-
 stibus ejus excerperent.

Vitæ genus ducebat asperrimum. Me-
 dio Novembri Adventum jam inchoabat,
 & tum esurialibus tantum cibis vesceba-
 tur. Cunctis diebus Veneris, & in per-
 vigiliis

giliis festorum SS. Virginis pane & aqua Sæcul. XIII.
A.C. 1255.
contentus erat. Quolibet vespere Sacer-
doti conscientiam detegebat suam: totus
vestitus cubabat supra cilicium: media
nocte surgebat; & in se flagris sæviens,
centies flectebat genua: dein prostratus
pro Ecclesia tota fundebat preces. Sic
vivebat, usque dum Papa Innocentius
IV. ex lapsu ab equo male affectum au-
diens, in lecto, qualis in communi usu
esset, decumbere, carnesque comedere
jussit, ne se functionibus suis imparem
redderet.

Ejus largitiones erga pauperes erant
maximæ. Bituricis in ejus domo quo-
tidie generalis quædam, & alia ter qua-
vis hebdomade in tribus ejus terrarum
locis fiebat: triginta semper inopes co-
ram eo ad mensam sedente reficiebantur.
Inspectiones suas habens, eorum domos
ingredi, ægros quærere, horum necessi-
tibus succurrere, his servire ipse sole-
bat: tum sacra confessione perpurgatis
folatia, benedictionem, & interdum san-
nitatem dabat. Nam multa curationum
miracula ei tribuebantur. Quandoque
in egenos gelu rigentes incidens, ut eos
tegeret, se vestibus spoliabat. Anno quo-
dam fames cum esset, Bituricis ad qua-
tuordecim frumenti sextarios singulis
diebus distribui jussit, ac œconomo sic an-
nonam defore dicenti reposuit: Si pro-
ventus

Sæcul. XIII.
A. C. 1255.

ventus Ecclesiæ non sufficiant, ex patri-
monio meo supplebo, quod deerit. Piis-
simæ vitæ cursum confecit die Veneris

Boll. 9. Jan.
in Præter-
miss.

9 Jan. 1266. Referuntur prodigia ejus
rogatu facta: & quædam Ecclesiæ titu-
lo Beati eum honorant.

§. XII.

Palæstinæ status.

A. C. 1255.

Quo tempore Papa Alexander orante
Castellæ Rege permittebat, ut ad-
versus Africanos expeditio sacra edice-
retur, simul eundem ad ferendum Palæ-
stinæ auxilium animabat; ut videmus in
litteris 12 Apr. 1255. datis, quarum hæc
est summa. Terra sancta plus quam ul-
la alia ethnicorum incuribus est exposi-
ta ex omni parte venientium. Aliquod
abhinc tempus per Corefmanos vastata,
continenter a Turcomannis & Saracenis
impetitur. Regionis Præfules Proceres-
que, Ordinum militarium Magistri, ac re-
cte credentium coetus perbene vident, si-
bi haud posse mitti suppetias ob præsen-
tem statum Christiani orbis ex parte ma-
xima bellis civilibus agitati. Ethnicis
interea numero & robore crescentibus,
agentes illic Christiani summam ad pau-
citatem rediguntur, modicam Terræ san-
ctæ partem sibi reliquam protinus amit-
tendi periculo obnoxii. Ethnicis animos
addit,

Rayn.
n. 68. 69. &c.